

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Crete pro Saline okres, Neb., ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tynsdall, S. D., pro stát South a North Dakota.

Předplatná:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějtež se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Oznamujete-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu. Doplěk z kruhu členův ochotně uveřejníme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškodit a podepsány platným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

NÁRODNÍ KÁZEŇ.

V těch debatách a přátelských dohovorech, které se vyskytly v nynějším stavu česko-amerického veřejného mínění, často poukázáno bylo na americké Irány, jak prý ti svým krajanům ve vlasti pomáhají. Ano, to jest svatá pravda, Irané mnoho učinili pro svůj kmen ve vlasti, a kdyby se sešly ty peněžní oběti, které přinesli za ten čas, kdy veden boj o irskou samosprávu a boj proti lordlordství, dělalo by to nikoli sta tisíce, nýbrž miliony dolarů. Ano, Irané pomáhali své vlasti, my vždycky vímali jsme si národního hnůti mezi nimi, poněvadž nás zajímalo, a proto si dovolíme říci, že kdyby američtí Irané věděli a viděli, jak Čechové američtí pomáhají při vlastní chřeji pomáhati v politickém směru své vlasti, řekli by nejspíše: "Bogorra, to už se nedíváme, že jste tak suchou hubou přišli o svoji samostatnost a že v politice nemůžete z fleku."

Mezi Irány byla vždycky národní kázeň a proto také pomohli hodně krajanům svým ve vlasti v jejich politických bojích a proto v amerických městech, ačkoli jsou početně hodně na příklad za Němci, mají všude lví podíl na úřadech a proto se tolik uplatňují v politice jednotlivých států i v politice národní. Pokud šlo o starou vlast, byla mezi Irány jediná organizace a jednotný postup, časopisy nezakládaly si své "fondy," s nimiž by disponovaly dle jejich dobrozdání, které za takových okolností mohlo by býti moudré, ale také nemoudré, nestalo se mezi Irány, aby někdo vytvářel korouhvičku zde a jindy zas onde, mezi Irány byla prostě národní kázeň a proto také něco dokázali, a to jak pro krajanů své ve vlasti, tak pro sebe v této zemi.

O takovou národní kázeň i mezi Čechy americkými jsme se samozřejmě, od samého počátku upozorňovali jsme, že přítomná doba je velice vhodná k vybudování všennárodní organizace, že konečně shráti se může na různých místech, ale v jiných otázkách že postup musí býti společný a jednotný, ale různé korouhvičky dále se třepetají nad těmi různými osamostatňovacími tábory, které nevráží na sebe pohledějí a nepohybně největší starost jim působí, aby snad "tomu druhému" se nepodalil nějaký skutečně dobrý strategický tah.

Taková rozdílnost nemůže ovšem býti nikdy prospěšná, ale někdy není zrovna škodlivou, a však škodlivou jest nyní v této důležité době, která na prvním místě žádala a žádá národní kázeň mezi námi zde. Potom snad i národu našemu mohli bychom prospěti, kdyby poměry v Evropě přinavě se vyvinuly.

DALO BY SE MNOHO DĚLATI, KDYBY...

Najde-li se přítel historik česko-americké žurnalistiky, přítomná její perioda bude pro něho pracou pochoutkou. V některých těch žurnálních najde zrovna neuvěřitelné doklady demagogie a novinářské nepoctivosti. Zde na příklad jest jeden:

"Jak oprávněny byly obavy před domnělým porušením neutrality, vyvádějí nejlépe z toho, že dva vydávající američtí Poláci an-

glický dvojměsíčník, zvaný "Free Poland," v němž seznamují americké veřejnosti se svým stanoviskem a svými požadavky. Nebýtí našich velice opatrných lidí, mohli jsme něco podobného také již dávno míti a nemusili jsme pokukovat za bratry Poláky."

"Osv. Amer."

Ovšem že žádný česko-americký list nenapsal, že pracování pro národ náš, tím neb oním způsobem, třeba i politicky a konečně i diplomaticky, bylo by nějakým porušením americké neutrality, a le demagogové balamutí své čtenáře, jako by se to bylo stalo. A ovšem že mohli bychom míti takový časopis jako "Free Poland," ba mohli bychom míti lepší, obsahující úpravou a na příklad redaktor Pokroku v té věci vyjednávání soukromě zabíhají a když z Chienga oznáměn projektovaný podnik podobný, prostě vše nechali býti, ačkoli nosává říci, že není to šťastná myšlenka, ta "Česká Amerika" s anglickou přílohou "Free Bohemia" a jest vyvoláno, že časopis takový mohl by se státi nějakou mezinárodní volnou tribunou.

Ano, my mohli bychom míti takový časopis jako "Free Poland," a my jsme skoro jisti, že tentokráte by se uchytil a nezapomněl jako "Bohemian Voice," kdyby jisti lidé nezneužívali občertavosti česko-amerického lidu a kdyby ji obrátili k věcem skutečně užitečným a praktickým. Ti "opatrní" lidé nejenom podnik takového v cestě by nebyli a za jisté nikde nebyla napsána řádka, která dala by se tak vykládati, ale oni mohli by mu prokázati ty nejplatnější služby a vůbec umohli dalo by se dělati, kdyby všeskerá činnost Čechů amerických obrácena byla na pole praktické, na pole možnosti, kdyby se pracovalo skutečně nezištně, pro český národ, pro český lid a nikoli pro vlastní "sebezvěštění," kdyby přestala demagogie a klamání a balamutění česko-amerického lidu, jaké se provádí na příklad tím nadhazováním, jako by za těmi výstražnými hlasy z Čech byli zdejší rakouští konzulové, kdyby se přestalo s nesmysly, s bláhovostmi a dětinstvím a kdyby už jednou všude chápána byla úloha, jakou v přítomné tragedii evropské hrati může český národ a jakou Čechové američtí!

OČ SE JEDNÁ.

Těm, kdož začali dělití Rakousko hned v prvních dnech války, snad odehrává se události oči otevírá. Dnes vidí, že Němec jest strašným nepřitelem a utvářil se všechny okolnosti, Rakousko dosti se drželo a drží proti Rusům v Itálii. U nás aspoň, což jest zcela osobní názor, o který s nikým bychom se nepřeli a který drvíme již jsme vyslovili, stále více zvažujeme se přesvědčení, že v této válce nikdo nebude na hlavu poražen a nikdo naprosto vítězem, nýbrž že válka tato bude "draw." V případě tom ovšem nebyl by mír evropský trvale zajištěn, a zdaleka mapa Evropy byla by znova upravena, pohybuje se, že stalo by se to v zájmu a na prospěch malých národů.

Jisto jest, že v případě tom byla by upravena mapa ostatního světa. Když jsme před časem napsali, oč vlastně v této válce jde, což od té doby bylo již vysloveno v nejpřednějších amerických i evropských revuelch, bylo nám "chytré" odpověděno, a bychom se starali o "černou Afriku" a těm "diplomatom" přenechali český národ. Oč se v této válce jedná, správně pověděl německý historik Delbrueck, jak citováno bylo v omašském "World Heraldu" z minulého neděle, a sice:

"Německý lid od dosažení své jednoty jako veliký národ, postupně dospíval k rozhodnutí, že nedovolí, aby svět byl rozdělen mezi druhé velmoci, nýbrž požadovati část z něho. Od 1871, hlavně během posledních patnácti let, nesmírná a úředná území byla neustále dobývána neb obsazována silnými národy. Britanie došla nové sibiřské v Jižní Africe, Amerika získala Filipíny, Havajské ostrovy a Porto Riko a uvolila svoji hegemonii na Západní Indii a Střední Ameriku, Japan přivtělil Koreu a děl se o Mandčuriu a Mongolii s Ruskem, Anglie a Rusko pohleďli Persii — Francie vstoupila do kajpy Marokka, Rakousko-Uhersko přivtělilo Bosnu a Hercegovinu, Itálie si

yzala Tripolis, Balkánské státy si rozdělily turecké území. Toto jako skutečnost, že vyjednávalo se mezi Ruskem a Uhrami vzhledem k postoupení Transylvanie a zaručení Uhrám národního oddělení od Rakouska v náhradu za odvolání uherského vojáka z Krakova.

"Poslednější změnilo by celou vojenskou situaci a nepochybně skončilo válku, avšak na uheraké pokusy není vážně pohleděno v Rumunsku, neboť my jsme jisti, že pokud přítomně zahraniční ministerstvo ruské zůstane v úřadě, naše zájmy budou chráněny. Uheraké dorozumívání bylo úřední, ale stalo se na podnět uherakých zajeťů v Rusku.

ANTVERPY.

Z Antverp, které padly v minulých dnech do rukou Němců s jejich hroznými děly, jimž patří žádná pevnost nemůže vzdorovati, vyjel jsem do Ameriky. Minulo od té doby více než čtvrtstoletí, ale v mysli zachovala se vzpomínka na ono krásné město, na milý, úslužný, zdvořilý a veselý lid, na výstavné budovy věštinnou v gotickém slohu.

Za letních večerů bývá to zvykem v Antverpách usedati na chodníky před restauracemi při sklenici výborného piva nebo vína a rušný život v ulicích šumí kolem vás. I když dobře nerozumíte řeči toho lidu, musíte si jej zamilovati. A když strávili jste před tím nějakou dobu v některém větším městě německém, jako redaktor t. l. v Lipsku, mimoděk srovnáváte.

V Německu také najdete veselost a krásná výstavná města, ale nikoli takovou srdečnost, jako u lidu belgického. Nic se tak snadno nemění jako německá zdvořilost, ve zrovna neuvěřitelnou drsnost, ba až hrubost. Zdvorilost a úslužnost belgického a francouzského lidu není strojena, nýbrž kotví v jeho povaze. Nemí v něm té beztaktnosti, vyzyvatosti, ba zpuštění, jako u Němců značených a skorumpovaných militarismem. Francouzové a Belgičané jsou lid mírumilovný, laskavý, soucitný. Němci si zachovali dědičtí Armíniovi.

Často v depeschích novinářských byly zmínky o krásných belgických městech a to nebylo řečeno jenom tak na plano. Sotva jinde na světě našli byste taková úpravná, krásná města, takový pořádek a čistotu, jako v Belgii.

Škoda těch krásných belgických měst, která padla za občertbarbarské válce, a kdo neměl by soucitu s tím dobrým, mírumilovým, nešťastným belgickým lidem!

NADĚJE UHER.

Když jsme psali o nadějích Poláků a stanovisku, jaké vůči carským slibům zaujali Poláci američtí, podotkli jsme, že všechny zprávy toho druhu nutno bráti s rezervou. Totéž dá se říci i v případě, která došla onedlou z Petrohradu a jež obsahuje zajímavé sdělení, že Uhři začali se domlouvat s Ruskem o jejich "rozvodu" s habsburskou monarchií.

Sotva mohli býti větší nenávisti, nežli mezi Maďary a Rusy, neboť nebyti ruského zakročení, Maďari mohli se domoci neodvlastlosti v r. 1849, avšak jak praví jedno americké příslovi, "politika světů dohromady podivně nozelezní." Francouzové a Angličané byli "odvěcí nepřátelé", a dnes bojují spolu proti Němcům, národu germánského zrovna jako Angličané; Rakousko poraženo bylo Pruskem a vytlačeno z německého spolku v r. 1866 a dnes bojují spolu na bojištích západní i východní Evropy a Rusko před několika kratkými roky poraženo bylo Japanem, a jest s tím v dorozumění, z kterého se převyvine aliance. Proč tedy Maďari nemohli by se spřáteli s Rusy, kdyby oba s tou měli vstojný prospěch?

Depesce, o které se zmínujeme, jest následující úřední prohlášení rumunského vyslanec v Petrohradu: "Vzhledem k odporujícím si zprávám a pověsčným temnotě zabaluji stanovisko Rumunsko od smrti krále Karla, řeknu, že přítomně Rumunsku jest nemožné poskytnouti dělnou pomoc

spojením nutností udržovati své vojsko podél Dunaje. Já to vím jako skutečnost, že vyjednávalo se mezi Ruskem a Uhrami vzhledem k postoupení Transylvanie a zaručení Uhrám národního oddělení od Rakouska v náhradu za odvolání uherského vojáka z Krakova.

"Poslednější změnilo by celou vojenskou situaci a nepochybně skončilo válku, avšak na uheraké pokusy není vážně pohleděno v Rumunsku, neboť my jsme jisti, že pokud přítomně zahraniční ministerstvo ruské zůstane v úřadě, naše zájmy budou chráněny. Uheraké dorozumívání bylo úřední, ale stalo se na podnět uherakých zajeťů v Rusku.

Uheraká národní jednota jest fysickou nemožností následkem poměrně slabého maďarského živilu a rasových komplikací. My tudíž doufáme, že v koncích připadne Transylvanie nám, vycofující při dalším pokračování války moc rumunské armády 600,000 mužů."

Tato poslední věta prohlášení rumunského vyslanec jest zvláště zajímavá a důležitá. Až veliké státy budou vysílány, finančně i na lidech, rumunská armáda 600,000 vojáků jistě mohla by hrati velikou úlohu a ještě větší armáda italská, kterážto země mohla by válku rozhodnouti a skončiti.

Ze Uhry nechtěl se šťastný se svazku monarchie-habsburské, není žádnou tajností. My v zatlavské polovici říše vždycky jsme čítali a slyšeli, jak jest vykořisťována na prospěch Uher, ale v polovici zatlavské měli tenký stesk. Ze Uhry z přítomné situace mohli by lépe a vydatněji téžti, nežli kterákoli jiná země habsburské monarchie, lež na bilodni, vzhledem k jich zeměpisnému položení a pak vzhledem k tomu, že mají opravdovou národní armádu. Co však stalo by se se Slováký, kdyby se Rusko skutečně s Uhry, vlastně s Maďary, dorozumělo? Žádalo by pro se samosprávu, nebo aspoň záruku národní existence, nebo by je ponechalo na pospas Maďarům?

ODROCENÍ KONGRESU.

Nežli toto číslo našeho časopisu dostane se četníkům do rukou, nepochybně bude již po zasedání kongresu, které bylo nejdělnějším v historii národa. Za měsíc po svém nastolení svolal P. Wilson kongres do zvláštního zasedání a od té doby, kromě krátkých prázdnin vánočních, povinnost držela pány zákonodárce neustále ve Washingtoně — mimo takové, kteří za hlavní povinnost považují pravidelně příjímání služebních každých měsíce a jinak na prvním místě hledí se obchodu nebo "praktické" politiky doma. Bylo nutno zvláštní opatření, totiž "strhováni se uzdy" paním kongresníkům, aby se docílilo quorum nutné k jednání.

Vedle toho, že bylo nejdělnějším, zasedání kongresu jest pro zornohodný, ba mohli bychom říci historickým, jest z jiných příčin. Byl to první demokratický kongres od 4. března 1895 a každý v něm uplatněný zákon, který nevyhnutelně musí míti silný vliv na hospodářský život země.

Na prvním místě jest to ovšem celní zákon, který vystřídá poslední republikánský zákon Payne-Aldrichův. Vzhledem k mimořádným poměrům, jež se vyvinuly, následkem války v Evropě, nebyl nový celní zákon podroben náležitě zkoušce, ale jisto jest, že i kdyby nebylo války, nebyl by spůl očekáván v něj kladen, vzešle se v souvislosti s daní a důchodů.

Při sestavování nového celního zákona se počítalo, že dan z důchodů vynese kolem \$100,000,000, ale ono zatím za první rok je to pouze \$28,000,000. Jest tudíž více než pravděpodobno, že i kdyby války nebylo, byl by vznikl válný sechoděk v rozpočtech.

Ze těchto okolností skoro by se zdálo, že válka pomohla zakryti demokratické administraci její neprosprávnost, neboť jediná na válku se svaluje zodpovědnost za uzavření nových vnitrozemských daní. Co tato píseň, nebyla ještě celá předložena vypracována, ale jisto jest, že tyto nové daně mohly býti jinak rozvrženy, totiž na ty, kým by je nejnéjně pochtíli. Mohly býti utvářeny na důchodů, na dělnictví a satim v konečném dopadnou na ty "malé lidi," na

ty nejmilabbí, kteří obyčejně nejluhře odnesou všechny daně, které ti silnější na ně uvalí, kdykoli a kdekoliv je to možno.

V čem demokratický kongres zklamal, a trpece zklamal, bylo ve výlohách vládních. V poslední národní kampani vyzývá byl lid, aby odsoudil "republikánskou marnotratnost" zvolením demokratického presidenta a kongresu, a zatím celkové výlohy a povolení peněz na různé účely tohoto kongresu jsou skoro o sto milionů větší, nežli posledního kongresu republikánského.

Jedním z nejdůležitějších zákonů v posledním kongresu byla radikální reforma oběhové měny a bankovnítví, avšak zde nutno uvědomiti, až jak se nový zákon osvědčí, neboť až dosud nový systém nebyl ještě uveden v činnost. Očekává se od něho mnoho, hlavně zamezení peněžní tísne a nedostatku hotových peněz za normálních poměrů. Jiným důležitým zákonem jest protitruštová předloha, která minulý týden podepsána byla presidentem, ale této v poslední chvíli "vylámaný zuby," tak že dochází schválení i tak zvaného "velkého obchodu," proti němuž byla namířena Jednou z předloh, o níž šveden byl velký boj, byla ona, kterou odvolán zákon, jímž americké lodě v domácím obchodě, totiž mezi americkými přístavy, sprostěny byly placení měšního v Panamském průplavu. Zde zajímavo jest hlavně to, že demokratická národní platforma vyslovuje se pro takové osvobození amerického obchodního loďstva a zákon odvolán byl na žádost demokratického presidenta a ovšem kongresem, v němž demokratické měli rozhodnou převahu.

Dobrým krokem byl zákon, kterým splnomocněna federální vláda k zbudování dráhy na Alasce, čímž budou zúžitkovány bohaté přírodní zdroje onoho území a jistě přispěje to k zvelebení prosperity lidu tamního.

Přirozené velkou pozornost kongresu vyžadovaly si dvě války, domácí válka v Mexiku, do níž málem Spojené Státy byly zahrzeny a válka na druhé polokouli, jejíž následky nevyhnutelně počítovány jsou a budou i zde. Kroky, jež v této krizi podniknuty, dosáhly schválení a veliké většiny lidu a jest pouze k přání, aby do toho hrozného konfliktu nebyly Spojené Státy zapleteny, neboť jest více než jisto, že v pádu dlouhého trvání války v Evropě nebudou, povinnost držela pány zákonodárce neustále ve Washingtoně — mimo takové, kteří za hlavní povinnost považují pravidelně příjímání služebních každých měsíce a jinak na prvním místě hledí se obchodu nebo "praktické" politiky doma. Bylo nutno zvláštní opatření, totiž "strhováni se uzdy" paním kongresníkům, aby se docílilo quorum nutné k jednání.

"Dobrym krokem byl zákon, kterým splnomocněna federální vláda k zbudování dráhy na Alasce, čímž budou zúžitkovány bohaté přírodní zdroje onoho území a jistě přispěje to k zvelebení prosperity lidu tamního.

Přirozené velkou pozornost kongresu vyžadovaly si dvě války, domácí válka v Mexiku, do níž málem Spojené Státy byly zahrzeny a válka na druhé polokouli, jejíž následky nevyhnutelně počítovány jsou a budou i zde. Kroky, jež v této krizi podniknuty, dosáhly schválení a veliké většiny lidu a jest pouze k přání, aby do toho hrozného konfliktu nebyly Spojené Státy zapleteny, neboť jest více než jisto, že v pádu dlouhého trvání války v Evropě nebudou, povinnost držela pány zákonodárce neustále ve Washingtoně — mimo takové, kteří za hlavní povinnost považují pravidelně příjímání služebních každých měsíce a jinak na prvním místě hledí se obchodu nebo "praktické" politiky doma. Bylo nutno zvláštní opatření, totiž "strhováni se uzdy" paním kongresníkům, aby se docílilo quorum nutné k jednání.

PROČ POLÁCI NEDŮVĚRUJÍ RUSKU.

Polská národní rada Ameriky započala v těchto dnech s vydáváním dvojměsíčníku "Free Poland" ("Svobodná Polsko"), tedy něco na způsob našeho zamiklého "Bohemian Voice." V druhém čísle tohoto časopisu, pod svrchu uvedeným nadpisem, má člunek Stanislaw Osada, jenž, když se byl zmínil o slibu obnovení bývalého polského státu pod ruským žezlem, pokračuje:

"Poláci ve Spojených Státech, kteří znají historii svého národa, nemohou dáti víry těmto báhorakám. Jejich historie obsahuje mnoho důkazů, že těm, kdož nás obinupí, nemůže býti důvěřováno. Naši krajané v Evropě rovněž jsou seznámeny s těmito důkazy. Všecky pověsti o nějakém revolučním hnutí, jsou rovněž bláhové. Asi 2,000,000 Poláků, ve věku od 18 do 60 roků, jest v armádách našich nepřátel. Jest těžko věřiti, že vůbec existují nějaká mužská schopná započti revoluce.

Co se týče Ruska, třikrát v naší historii jsme zakusili hrdnotu cisárských ujetění a slibu. Prvně to bylo, když carevna Katerína "ochranitelka" a "spojenice" Polsky, přivodila první rozdělení v 1772, ujetila národ, že bylo tu pro naše dobro a že žádná další nepohodná nám nehrozí. A když lid, nechtějí hluboce tuto pohromou, začal se probouzet ze svého stultického spánku a takovou svědomí, že v 15 letech celá země byla pokryta síti veřejných škol (převážně v historii světa) s lepšími

plánem studijním nežli kterýkoli v Evropě, když povolal v život školokar komisi, první ministerstvo vyučování v Evropě, když začal zveškovati svoji armádu a konečně v 1791 vyhlásil ústavu ze dne 3. května, která udělovala lidská práva, opět první ze všech evropských národů, tehdy carevna, která zajistila naprostou bezpečnost Polsee, zaplavila zemi svými vojáky a způsobila druhé a třetí rozdělení Polsky.

A opět car Alexandr, "veliký přítel Polsky," když po Napoleonských válkách kongres Vídeňský utvořil království Polské z části polských krajů — zvané Kongresní království Polské — a udělal cara polským králem, zrovna jako se navrhuje nyní, nový král činil veliké sliby polskému národu. On byl rozhořčen na svoji babičku, carevnu Katerínu, pro její účast na roztrhání Polsky a slibil jednotu Litvinských a Rusinských krajů s polským královstvím. Když Poláci energie začali pracovati na obrození národa, když opět začali zakládati školy po celé zemi a když obchod a průmysl začal se oživovati, Alexandr, zrovna jako jeho babička zděsil se vidiny příští moci obrozeného národa. Utiskování a pronásledování začaly, největší polští vlastenci byli uvřzeni do vězení nebo vypovídáni do Sibiře a jeho nástupce Mikuláš způsobil povstání z r. 1831. Polska byla zrcena pod nesmírnou přelostí a od té doby s velmi nepatrnými přestávkami zacházeno s ní jako se zotročenou zemí až do přítomných dnů.

V 1905, po zdrcující porážce Japanem, Rusko, obávaje se hrozivého počinání svého lidu, udělilo mu konstituční privileje. Mnoho slibů dáno opět Polákům. Svoboda tisku — zvláštní zjev — byla prohlášena, právo spolkoovací a dovolení zakládati vlastní školy bylo uděleno.

A opět jako dvakrát před tím, Polska přijala tyto reformy s nadšením a začala je uváděti ve skutek. Práce vyprovodňující lidu z otroctví pokračovala rychle. Méně než v roce miliony rublů byly sebrány, více než 1,000 škol založeno a téměř 2,000,000 osob bylo zorganizováno ve školský spolek známý jako "Matice Polská."

Jako obyčejně, probuzení se lidu roznitilo obavy carství. Takové rychlé živelné obrození národa nebylo předvídané. Carský manifest zavřel všechny školy, rozpustil "Matice Polskou" a zrušil všechny reformy.

Takové jest Rusko a vždycky takovým bylo vůči Polákům. A Prusko a Rakousko nejsou o nic lepší. První vždycky sledovalo politiku soustavného utiskování, druhé udělovalo nám privileje jenom pod tlakem nutnosti, čine překážky našemu národnímu životu při každé příležitosti.

Ve světle tohoto hanebného zpronevěření se slibům máme klásti nějakou víru v nejspodnější sliby našich dávných nepřátel? Nic není dosti dobrého pro Poláky, když jejich podpora jest nutna, avšak když krize mine, žádný slib není dodržen. To jest, proč Poláci důvěřují a doufají, že jako výsledek přítomné strašné války svědomí světa se probudí, že dostane se jim spravedlnosti a že národové upěj nyní v otroctví a kolkách budou pozdviženi na výsluní svobody.

Poláci věří, že Spojené Státy, které osvobodily Kubu, že Anglie, která dala svobodu Hoerám, když je byla přemohla a svolila k udělení samosprávy Irsku, a že Francie, ona první přítelkyně Poláků, budou požadovati politické osvobození Poláků, Čechů, Litvinů, Rusinů, Slováků a všech těch, kdož trpí pode žem cisárho útlaku.

Polska věří v udělení historické spravedlnosti, kdekoliv byla odjírána. Ona věří, že trvalý mír v Evropě bude docílen jedině tehdy, až ti mocnější přestanou držeti ony méně mocné v poddanství.

Revmatickou shrbeninu, chromost usrovit Novákův [nej. Viste oznámku na jinou stránku t. l.

České suché hříbky již jsou zde. Začlámě po Parcel Post dle všech konců světa. C. F. Heřmánek, 1312 William St., Omaha, Neb. — Advertisement 8-17